

Bílá paní

Na zámku v Jindřichově Hradci mívali zvláštní památku po Bílé paní, rozdávání "sladké kaše", hostinu chudých. Každého roku sloužila několik dní vysoká, klenutá kuchyně v Červené věži chudým z celého panství. V úterý a ve středu před Zeleným čtvrtkem a o Zelený čtvrtek plápolal tam na ohromném krbu veliký oheň, v němž stály hrnce. Od rána do večera vařice, nejvíce spoustu ryb.

Ráno na Zelený čtvrtek zazvonili na staré okrouhlé věži, bylo mezi sedmou a osmou, na sousedy městské, na rychtáře ze vsí, na hajné a jiné, kteří měli pomoci rozdávat a dbát o pořádek. Venku zatím před zámkem i po městě hemžily se zástupy venkovských hostí v kožiších i sukních a hrubých pláštích; a pořád jich přibývalo, pořád nové houfy proudily ze všech stran. Čtyři tisíce vždy se jich sešlo, jindy pět tisíc a víc, a jak se léta horšila a bída množila, zvláště po třicetileté válce, přicházelo jich až na devět tisíc.

V zástupech bylo vždy živo; hluk a šum se z nich rozléval a ohlas té směsi hlasů a zvuků zaléhal až do zámku.

A rozšumělo se v zástupech tím hlučněji, když o deváté ozval se zvon podruhé, oznamuje, že již všechno připraveno, že každý z pomahačů je na svém místě. Pak udeřili na zvon potřetí. I bývalo, jako když velké vody protrhnou hráze. Hluk a křik se ozýval ze všech stran, všechno se valilo a tlačilo k zámecké bráně. Než jen část jich pustili do prvního dvora, a hned také byly všechny brány uzamčeny a u všech stály stráže.

Ti, kteří vstoupili do prvního nádvoří, dostali tu žemle a do nádob, jež si přinesli, natáčeli jim piva. Pak je vedli ke kuchyni a každého podělili chlebem a kusem vařeného kapra; v posledním pak ve dvoře zasedli chudí hosté k jídlu. Měli polévku maštěnou, jikry, rybí vnitřnosti a maso v koření, naposled pak sladkou kaši z pšeničné krupice s teplým pivem a medem zavařenou a makovým olejem omaštěnou.

První takovou hostinu chudých vystrojila prý bílá paní tenkrát, kdy ještě neobcházela jako dobrý duch hradeckým zámkem, nýbrž kdy tu zaživa vládla, jsouc pečlivou paní a hospodyní.

Tenkráté přestavován kus starého hradu. Bílá paní, jež chodila na pole dohlížet na žence, chodila také dohlížet na stavbu. A tu pobízela dělný lid, aby si popíjili, a slíbila všem "sladkou kaši", jestliže se přičiní. Slíbila nejen jim, ale také to, že také jejich potomkům bude na věčné časy taková hostina vystrojována na památku přičinlivých předků. A tak se pak dalo po věky.

1. Dokážeš z příběhu sestavit jídelníček z jídel podávaných poddaným na Zelený čtvrtek? _____

evropský
sociální
fond v ČR

EVROPSKÁ UNIE

MINISTERSTVO ŠKOLSTVÍ,
MLÁDEŽE A TĚLOVÝCHOVY

OP Vzdělávání
pro konkurenceschopnost

INVESTICE DO ROZVOJE VZDĚLÁVÁNÍ

2. Kolik lidí přicházelo na hostinu? _____
3. V jakých letech chodilo nejvíc venkovských hostů? _____
4. Na památku čeho se hostina konala? _____
- _____
5. Poznáš z příběhu jakou měla Bílá paní povahu? _____
- _____
6. Vypiš slova kterým nerozumíš. _____
- _____
6. Nakresli Bílou paní.

evropský
sociální
fond v ČR

EVROPSKÁ UNIE

MINISTERSTVO ŠKOLSTVÍ,
MLÁDEŽE A TĚLOVÝCHOVY

OP Vzdělávání
pro konkurenceschopnost

INVESTICE DO ROZVOJE VZDĚLÁVÁNÍ